

Het gezicht van De Kinderlokker

Peter J. van Koppen

Ik ben opgegroeid tegenover een fraai park met een grote waterpartij, de overblijfselen van het Noordelijk bolwerk van Haarlem. Onze overburen waren wilde eenden, zwarte zwanen en De Kinderlokker. Wij mochten wel op het bolwerk spelen, maar mijn ouders waarschuwden dat we zeker niet met De Kinderlokker mee mochten gaan. De Kinderlokker kon eenvoudig worden herkend, begrepen wij: hij gaf je snoepjes die je beslist moest weigeren. En zo hadden wij een onbezorgde en gelukkige jeugd.

Vele jaren later kwam het als een schok voor mijn dochter dat de boef niet zo gemakkelijk herkend kon worden. Zij was een jaar of acht en zag voor het eerst een foto van iemand die was veroordeeld voor moord. En hij bleek heel gewoontjes, niet zoals ze verwacht had met het zwarte masker die de boeven in Donald Duck ook dragen.

Recenter kwam mijn jongste zoon met het tegenovergestelde: 'Pap, moet je eens kijken': www.meganslaw.ca.gov. Op die site worden de bekende pedo's bij u in de buurt getoond, tenminste als u in California woont. Op de kaart kun je in elk dorpje precies vinden waar mensen wonen die zijn veroordeeld voor een delict dat iets te maken heeft met zeden. Zonder kennis van het Engels kun je ook je kinderen beschermen; de site is er ook in Cambodjaans, Portugees, Vietnamees, Armeens en Tagalog. Er zijn nogal wat pedo's ter plaatse. Elke straat lijkt zijn eigen pedo te hebben. Klik op een blauw stipje en je krijgt allerlei gegevens van de betreffende pedo: zijn adres, zijn oogkleur, het misdrijf waarvoor hij is veroordeeld, zijn gewicht en geboortedatum en een kleurenfoto van de altijd treurig kijkende man. Het pedobestaan in California is zeker niet leuk, stralen zij uit. Na een kleine toer langs wat willekeurige pedo's concludeerden mijn zoon en ik dat ze er allemaal uitzien als griezelige engers. En het moet voor Amerikaanse ouders een geruststellende gedachte zijn dat ze nu weten dat die akelige buurman echt is veroordeeld en ze dus met recht de kinderen kunnen verbieden op straat te spelen.

Zo heeft De Kinderlokker eindelijk een gezicht gekregen. Er zijn allerlei verklaringen voor pedogedrag. Eén daarvan is dat gedoe met kinderen een substituuut is voor normalere sociale en seksuele relaties. Als je falie op meganslaw.ca.gov staat, weet je zeker dat die normale relaties niet meer aan de orde zijn. Je privacy is naar de knoppen en iedereen kijkt je aan met de nek. Drijft meganslaw.ca.gov niet wellicht de pedo's in de armen van kinderen? Levert dit soort sites niet een levenslange straf op voor elke man die aan kinderen heeft gezeten, wat dat vergrijp ook heeft ingehouden?

Wij vinden dat allemaal wat onbeschaafd in Nederland. Tot voor kort werden namen van verdachten nooit bekend gemaakt, in sommige kranten deed men zelfs niet aan initialen. 'Een 24-jarige man uit Gastelbeboerveenschemond sloeg een

25-jarige plaatsgenoot gisteren in het café in elkaar. De 25-jarige Gastelbeboerveenschemonder vocht hard terug.' Enzovoort. Dat leverde nog eens onleesbare krantenberichten op.

Inmiddels storen wij ons niet meer zo erg aan de privacy van verdachten en veroordeelden. Willem Schipper kwam met naam en kleurenfoto na het Journaal in beeld nadat hij uit de tbs ontsnapte. En gevaarlijk was hij, want hij vermoordde de dag erna een man op een bootje. Gedetineerden plegen door de rust, reinheid en regelmaat in de bak nogal van uiterlijk te veranderen. En dus herkenden zelfs de medewerkers van de tbs-kliniek hem niet op televisie. Die foto had dus weinig zin. Enige tijd later overkwam ook Johan Stellingwerf zo'n behandeling met de beschuldiging dat hij allerlei woeste verkrachtingen had gepleegd en voortvluchtig was. Ook dit bleek achteraf zinloos, want hij werd gevonden door het tappen van de communicatie met zijn moeder.

Een volgende in deze rij is Ben V., een onbevoegd verklaarde tandarts die gebitten van patiënten pleegt te ruïneren. Hij kreeg als bijkomende straf de opdracht zichzelf in de pers bekend te maken. En dat lijkt wel een beetje op Amerikaanse toestanden. Zo krijgt De Maltraiterende Tandarts een gezicht, maar nog niet De Kinderlokker. Vinden wij misschien onze gebitten belangrijker dan onze kinderen?

Eén pedo heeft wel een gezicht gekregen, de Utrechtse Flatpedo. Nadat hij zijn straf uitzat, keerde hij terug naar zijn flat in hetzelfde gebouw als waar zijn vijfjarige slachtoffer woont. Burgemeester Aleid Wolfsen schreeuwde moord en brand en eiste speciale bevoegdheden. De Flatpedo werd uiteindelijk verwijderd na een kort geding door de woningbouwvereniging die hem vervolgens wel een verhuiskostenvergoeding moest geven. En waar waren de ouders van het slachtoffer? Deden zij in het geheel niet mee? Had het niet veel meer voor de hand gelegen dat zij de pedo de flat uit hadden 'gekortgedingd'? Als de ouders niet erg geverseerd zijn in recht en samenleving had de gemeente hen kunnen bijstaan, maar het is in de eerste plaats hun verantwoordelijkheid om hun zoontje te beschermen.

En dat is misschien het grootste probleem met Aleid Wolfsen en met zo'n pedo-site: de overheid grijpt diep in bij dingen die mensen over het algemeen zelf kunnen regelen. In vrijwel alle gevallen kunnen ouders hun eigen mannetje staan en in vrijwel alle gevallen wordt misbruik voorkomen door kinderen goed te waarschuwen tegen De Kinderlokker. Ik schrijf doelbewust 'vrijwel', want er zullen altijd uitzonderingen zijn en soms gruwelijke uitzonderingen. Maar denkt u nu echt dat nieuwe bevoegdheden voor de Utrechtse burgemeester of pedofoto's op het internet de kinderen wél afdoende beschermen? Kom nou.

pvanoppen@nscr.nl

